

GÁL LÁSZLÓ VERSEI

ÉNEK AZ ISKOLÁMRÓL

1.

itt tenger volt a két házsor közt
szörnyekkel teli óceán
tüzes sárkányok szálltak rajta
vidám villamos paripán
itt álmok nőttek a habokból
itt volt az első iskolám
itt született petőfi sándor
a kétszerkettő s hazánk vízrajza
az is hogy úr ír és a spanyolnád
s a tintaszagú tudomány
be kicsi lettél eltűnt a tenger
és törpék lettünk iskolám
az álmokat is reggel éljük
itt csüngnek rajt' a ceruzán
éretlen bús bolondos álmok
tündér sincs már se boszorkányok
csenevész ágon a világ
s a szép szobor az utca végén
csak ő a kő ki messze lát
és itt a sarkon kávéház volt
és zombori sipos sanyi
a hegedűjét sose fogom már
azt fogom mindig hallani
itt pad volt akkor a ligetben
itt üldögéltünk terivel
két háború és az enyém is
és az övé is vitte el
a pad körül de az sincs meg már

még azt a csókot keresem
meg magamat meg egy rongylabdát

2.

a padba akkor szívet véstünk
és két betűt nincs meg a pad
hát hol keresném hol találnám
őket mindent és magamat
mondom a kőnek ki ottan áll most
a győztes kőnek mondanám
vérből húsból és álmodásból
voltunk itt én s az iskolám
most nincs most van most szebb most csúnyább
és titok sincs csak óceán
és átúszni nem akarom többé
sem repülni a Van felett
se visszajönni se messze menni
most már tudom hogy nem tudom és
azt is tudom hogy nem lehet
most már tudom hiába jöttem
s hiába most már hogy megyek

3.

az úton szemben féllábon ugrál
egy óriás egy kisgyerek
most jött ki épp az iskolámból
s repül az óceán felett

T A L Á L K O Z Á S

mennyi szép álmom volt akkor és már nincs meg a pad
amelyen ültünk és a fa mögöttem
azt is kivágták és üveg ül száraz szememen
idegen idegen idegen

az aszfaltot sem ismerem már és az utca
az utca megnőtt és az a ház sem volt akkor és a szobor sem
a szobor élt még és tartozott a szabójának
és a kávéját sem tudta kifizetni és poloskákra vadászott
a hónapos szobája szürke falán (a lakbért sem fizette)
nem ő nem ő nem ő a gögös büszke szobor
és meleg vér folyt a verseiben nem ilyen hidegen
nem kőből állt mint ez az idegen
s az ég fölöttem és a föld is alatta

és mennyi szemem volt akkor és most semmit sem látok
és akkor az ujjamon volt a mennyország

és elértem volna ezer háborún át és akkor hittem
hogy a karom világot ölel és hogy jó a világ
azt is hittem és jaj! szűz fiúk és leányok
és szűz gondolatok és vágyak és erők és szűz estéken
csillag gyúlt ki az égen csakis minékünk
a mi csillagunk volt a mi napunk a holdunk a mi egünk
és most már az is idegen és most már az is idegen

és mondanám: megöregedtél és mondanád: megöregedtem
és mondanám: csúf öregasszony és mondanád: csúf öregember
és mondanám: jöjj vissza negyven évvel és mondanád:
jöjj vissza negyven évvel és keressük meg a csillogó
régii szemünket és mondanám: de szép ostobák voltunk
és mondanád: a csók azért jóízű volt és én mondanám:
a csók azért jóízű volt de most már mások csókolóznak

de most már este van mondanám és jó éjszakát